

Publicerad 2018-06-27 23:38 av novemberporträtt

Pussel

Din famn är så varm
Alldeles varm
Men inte för varm
För att aldrig
Vilja lämna

Din hud är mjuk
Din hud
Mot min
Är som ett plåster
Som aldrig vill falla bort
Trots
Att såret är läkt
Sedan länge

Din hand
I min hand
Är en pusselbit
Som är hittad under byrån
Aldrig riktig saknad
Då existensen varit ovetandes
Men när den faller på plats
Är skatten
På sin rätta plats

Dina ord
Får mig att glömma
Allt som händer inom mig
Allt jag hatar
Allt jag vill ta bort
Dina ord
Får mig att tänka
Ta fram
Orden jag tappat

Ditt enkla sätt att vara
Bara vara
Vara du
Gör det svårt för mig

Att hålla inne
Leendet
Jag alltid vill dölja
Sorgen jag alltid
Vill skölja bort
Tryggheten
Jag alltid
Vill springa bort

Du gör det svårt
För mig
Att
Inte vara
Inte vara jag
När allt jag vill
Är att vara
Allt
Allt jag kan vara
För dig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren novemberporträtt med Poeter.se id #60343 innehar upphovsrätten